

RIEBALŲ RŪGŠČIŲ PASISKIRSTYMAS KAI KURIŲ GYVŪNŲ RIEBALINIAME AUDINYJE

M. Malakauskas, J. Margelytė, G. Januškevičienė

Santrauka. Dujinės chromatografijos metodu nustatyta didelės molekulinės masės riebalų rūgščių sudėtis dėmėtųjų elnių, šernų, galvijų ir kiaulių poodiniuose riebaluose. Tirtuose riebaluose palmitino ($C_{16:0}$), stearino ($C_{18:0}$) ir oleino ($C_{18:1}$) rūgštys sudarė didžiausią procentinę dalį tarp nustatytų 11 riebalų rūgščių. Kokybinė riebalų rūgščių sudėtis tirtų gyvūnų riebaluose yra panaši, bet atskirų riebalų rūgščių kiekis, nelygu, kokios rūšies gyvūnas, skiriasi. Dėmėtųjų elnių ir galvijų riebaluose nustatyta daugiau sočiųjų riebalų rūgščių negu nesočiųjų, o šernų ir kiaulių riebaluose - daugiau nesočiųjų riebalų rūgščių negu sočiųjų. Kiaulių ir šernų riebaluose buvo gerokai daugiau polinesočiosios linolo ($C_{18:2}$) rūgšties (atitinkamai 9,60 % ir 5,51 % nuo bendrojo riebalų rūgščių kiekio) negu dėmėtųjų elnių ir galvijų riebaluose (atitinkamai 2,10 % ir 1,36 % nuo bendrojo riebalų rūgščių kiekio). Nustatyti statistiškai patikimi kai kurių riebalų rūgščių kiekio skirtumai tarp tirtų gyvūnų rūšių riebalų.

Raktažodžiai: riebalų rūgštys, dėmėtieji elniai, šernai, naminiai gyvuliai